

Η ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ (Το ξεκίνημα)

Φανταστείτε ένα μακρυμάλλη νεαρό στη δεκαετία του 1980, ο οποίος μόλις τελείωσε τη τεχνική του εκπαίδευση με μέτρια βαθμολογία, χωρίς ποτέ να ήταν συνεπής μαθητής. Ο νεαρός αυτός μέχρι πριν 1-2 έτη όταν άκουγε τις λέξεις ποίηση και φιλολογία δεν έβρισκε το παραμικρό που θα τον ενδιέφερε και αντιθέτως, του προκαλούσαν γέλιο. Η φιλοσοφία ακόμα ήταν για εκείνον μία λέξη, που θύμιζε τα ονόματα αρχαίων ελλήνων φιλοσόφων και μερικά γνωστά αποφθέγματα.

Όμως ο νεαρός αυτός αντιμετώπιζε έντονα προβλήματα προσαρμογής, δυσκολίες να συμπεριφερθεί κοινωνικά και έντονα συναισθήματα απογοήτευσης. Κάπως έτσι άρχισε να αναρωτιέται για το νόημα και την αξία της ζωής και ένιωσε την ανάγκη να εκφράσει γράφοντας τις απόψεις και τα συναισθήματά του.

Στην πιο απαισιόδοξη φάση της ζωής του και προετοιμασμένος ψυχολογικά για την περίπτωση της αυτοχειρίας, ανακαλύπτει ένα γνωστό Ευρωπαίο πεσσιμιστή φιλόσοφο, τον Άρθουρ Σοπενχάουερ! Λίγο αργότερα πέφτουν στα χέρια του θρησκευτικά βιβλία με ανατολική φιλοσοφία. Στη σκέψη αυτού του ακαλλιέργητου νεαρού είχαν εισχωρήσει νέες απόψεις, τις οποίες ποτέ δεν είχε διανοηθεί ούτε ποτέ είχε ακούσει από το περιβάλλον του και ιδέες που δεν μπορούσε να τις καταλάβει.

Μέσα στην παραζάλη του από τις πολλές εμπνεύσεις και από τις προσπάθειες να καταλάβει κάποια πράγματα, πολύ γρήγορα συλλαμβάνει μία απλή άποψη και κυριολεκτικά συγκλονίζεται συναισθηματικά! Η σκέψη που είχε κάνει δεν ήταν τίποτε το σπουδαίο για τον ανεξάντλητο χώρο της Φιλοσοφίας. Όμως, για εκείνον τον ακαλλιέργητο νεαρό, ο οποίος μόλις ανακάλυπτε τη Φιλοσοφία, η σκέψη που έκανε έκρυβε τις απαντήσεις στα Μεγάλα Ερωτήματα και ανέτρεπαν απρόσμενα το απαισιόδοξο κοσμοείδωλο που είχε σχηματίσει!

Από εκείνη τη στιγμή δεν προλάβαινε να σημειώνει στα τετράδια και σε όποιο χαρτί έβρισκε τους στοχασμούς του και να προσπαθεί να εκφραστεί ώριμα. Έτσι πολύ γρήγορα, παρά το μικρό μορφωτικό του επίπεδο και ενώ μόλις είχε ξεκινήσει την προσπάθεια αποφασίζει, ότι πρέπει να γράψει βιβλίο! Και σαν άνεργος που ανεχόταν να τον συντηρούν οι γονείς του είχε στη διάθεσή του όλο το 24ωρο...

Εκατοντάδες προχειρογραμμένες σελίδες και απεριόριστος ο χρόνος που διέθετα για διορθώσεις, τροποποιήσεις των διατυπώσεων και για να βάλει μία σειρά. Αισθανόταν ότι προχωράει πολύ γρήγορα και ανυπομονούσε να δημοσιοποιήσει αυτά που είχε σκεφθεί, αλλά και να αντιδράσει σε κάποιες απόψεις που κυριαρχούσαν στο αποθαρρυντικό περιβάλλον του. Παράλληλα το "έριξε" στη μελέτη φιλοσοφικών βιβλίων και με την πρόοδό του από μέρα σε μέρα αντιλαμβανόταν πόσο ακαλλιέργητος ήταν.

Τελικά, όταν αποφάσισε ότι έπρεπε να βάλει ένα προσωρινό τέλος στην ξέφρενη προσπάθειά του και ότι το χειρόγραφο του μπορούσε να εκδοθεί είχαν περάσει 12 μοναχικά και συναρπαστικά χρόνια. Στα 12 αυτά μοναχικά και συναρπαστικά χρόνια δεν γραφόταν μόνο ένα φιλοσοφικό βιβλίο. Διαμορφωνόταν πολύπλευρα και ταχύτατα η ψυχοσύνθεση, το πνεύμα και η προσωπικότητα ενός ακαλλιέργητου και ιδιόρρυθμου νεαρού.

Εάν εκείνος ο ακαλλιέργητος νεαρός για κάποιο λόγο διέκοπτε τότε στην αρχή τις αναζητήσεις και το γράψιμο, όσα είχε διανοηθεί και γράψει θα παρέμεναν αποσπασματικές, αβάσιμες, επιπόλαιες, υπερβολικές, παρανοϊκές, κακοδιατυπωμένες και προχειρογραμμένες σημειώσεις ενός ακαλλιέργητου και προβληματικού νεαρού. Αντιθέτως, η πορεία με τέτοιες σκέψεις, με τόσο εσωστρεφική ζωή και με μεγάλη αυτοπιστία φαινόταν πως οδηγεί σε άσχημο μέλλον, κίνδυνο που διέβλεπε και αυτός ο ίδιος. Τελικά, αποδείχτηκε πως ήταν πιο προσγειωμένος, απ' όσο έδειχνε ο κλειστός τρόπος ζωής και η πλούσια φαντασία του και, σωστά συνέχισε τις αναζητήσεις του, παρά το αποθαρρυντικό περιβάλλον του.

Από την έκδοση της "Θεολογίας της Επιστήμης" στον ελάχιστο αριθμό αντιτύπων δεν προσδοκούσε εμπορική επιτυχία ούτε κάποια ανάδειξη σαν συγγραφέας. Με την έκδοση του βιβλίου έθεσε ένα χρονικό όριο για τη μέχρι τότε πορεία και δεν ανέμενε τίποτε περισσότερο από την κατοχύρωση της πνευματικής του πρωτοτυπίας και τη δυνατότητα να παρουσιάζει ολοκληρωμένα τις προσωπικές απόψεις του και με πιο σοβαρό τρόπο, αντί με χειρόγραφα. Τη φιλοδοξία και την εμπορική επιτυχία δεν τα απέκλεισε, αλλά τα άφησε για τη συνέχεια, με την έκδοση άλλων βιβλίων μελλοντικά. Εξάλλου γνώριζε ότι ζει σε μία χώρα με ελάχιστους αναγνώστες, πόσο μάλλον που είχε γράψει δικές του σκέψεις επάνω σε πολύπλοκα φιλοσοφικά ζητήματα και μάλιστα με τον πιο αφηρημένο τρόπο!

Το γεγονός, ότι ένας ακλλιέργητος νεαρός ξεκίνησε να κάνει πλήθος τολμηρών σκέψεων και μπόρεσε να τις αναπτύξει με την επεξεργασία των διατυπώσεων και όχι με τις γνώσεις του, με σκοπό του μία ολοκληρωμένη κοσμοθεωρία, το γεγονός αυτό δεν πρέπει να αφαιρεί τη σπουδαιότητα του συγγράμματος. Αντιθέτως, πρέπει να "εξευτελίζει" κάποιους υπερόπτες διανοούμενους και όσους με παπαγαλίστικο τρόπο αναδεικνύουν σαν πρόοδο στη φυσική και στον πολιτισμό τις επιτυχίες και τις ανακαλύψεις, οι οποίες έγιναν άκοπα και κατά τύχη, ενώ εμφανίζουν σαν λάθη και άγνοια της ανθρωπότητας, τα λάθη και την άγνοια της επιστημονικής κοινότητας!

Από αυτή την οπτική γωνία πρέπει να εκτιμηθεί η πρωτότυπη στοχαστική υπερπροσπάθεια που έχει γίνει στη "Θεολογία της Επιστήμης". Μην κολλήσουμε σε σημεία με δυσνόητες αναλύσεις, στις ασάφειες που υπάρχουν και στις όποιες ελλείψεις. Η πιο πέρα ανάπτυξη των απόψεων, οι αποσαφηνήσεις και οι πιο εύστοχες διατυπώσεις αποτελούν τη συνέχεια εκείνης της προσπάθειας, μετά την έκδοση του βιβλίου και μέρος τους συμπεριλαμβάνονται στις σελίδες της ηλεκτρονικής έκδοσης. Η ιδιόρρυθμη πορεία μέχρι την έκδοση του βιβλίου και η εμπειρία εκείνων των νεανικών χρόνων αποτελούν ένα φιλοσοφικό μυθιστόρημα προς έκδοση.

Κώστας Γ. Νικολουδάκης

